

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14949

гр. София, 07.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 24 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИРИНА СТ. СТОЕВА

като разглежда докладваното от ИРИНА СТ. СТОЕВА Гражданско дело № 20231110119418 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 от ГПК.

Постъпила е искова молба, подадена от ищеца Б. П. М. срещу ответника „СИТИ КЕШ“ ООД, с която е предявен иск за прогласяване на нищожността на Договор за потребителски кредит № 747081 от 07.10.2022 г. В условията на евентуалност, са предявени искове за прогласяване на нищожността на отделни клаузи от договора, а именно:

- чл. 3, ал. 1, т. 5, касаещ уговорения ГПР в размер на 49,81 % поради противоречието му с чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК;
- чл. 3, ал. 1, т. 7, касаещ уговорения ГЛП в размер на 40,05% поради противоречието му с добрите нрави;
- чл. 11, ал. 1, касаещ размера на дължимата неустойка, поради противоречие с добрите нрави и неравноправен характер,
- чл. 12, ал. 1 като неравноправна.

Ищецът твърди, че на 07.10.2022 г. между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 747081 за сумата в размер на в размер на 1300,00 лева. Кредитът е следвало да се изплати на 23 броя седмични вноски: 2 вноски по 10,12 лева и 21 вноски по 67,34 лева. Падежът на всяка седмична вноска е определен като конкретна дата. Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 12 от договора, общата сума за плащане по кредита е в размер на 1434,38 лева. Сочи се, че съгласно чл. 3, ал. 1, т. 5 от договора годишният процент на разходите е в размер на 49,81 %, който размер е немотивирано висок и противоречи на добрите нрави. Навеждат се твърдения, че липсата на посочване на взетите предвид компоненти на ГПР води до липса на яснота

относно съдържанието на договора и нарушаване на изискването на чл. 10, ал. 1 от ЗПК договорът за потребителски кредит да се изготви по ясен и разбираем начин. В договора било посочено, че ГПР включва единствено договорената между страните възнаградителна лихва, а тя била уговорена в размер на 40,05 %, като не било ясно от какво се е формирала разликата от 40,05% до 49,81 % при ГПР. Навеждат се твърдения, че поради надвишаването с 4 пъти размера на законната лихва, клаузата за ГЛП в размер на 40,05% по процесния договор се явявала нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД. Уговореният ГЛП бил немотивирано висок и противоречащ на добрите нрави, на принципите на справедливост и добросъвестност. Твърди се, че клаузата за ГПР и клаузата за ГЛП са част от съдържанието на договора, което е предварително и едностранно определено от кредитодателя и върху което кредитополучателят не е могъл да влияе. Следователно и двете клаузи имат характер на неиндивидуално уговорени такива в сключения договор за кредит, което влече след себе си нищожност/недействителност на целия договор. В условията на евентуалност, в случай, че съдът прецени, че договорът не е нищожен, посочва като нищожни отделни клаузи от договора, а именно: чл. 11, ал. 1, касаещ размера на дължимата неустойка при непредоставяне на обезпечение от страна на кредитополучателя и чл. 12, ал. 1, касаещ прехвърлянето на риска при промяна на официалния курс лев/евро изцяло върху кредитополучателя, като неравноправни по смисъла на чл. 143, ал. 1 от ЗЗП. Относно уговорките за обезпечение се твърди, че кредитополучателят на практика бил поставен пред обективна невъзможност да изпълни изискванията. Изискванията били кумулативно дадени и прекалено завишени. Уговорената неустойка противоречала на същността, целите и функциите на неустоечната клауза по смисъла на чл. 92 от ЗЗД. Неустойката била уговорена като дължима при неизпълнение на задължение на кредитополучателя за предоставяне на обезпечение. Заплащането □ нямало за цел да обезщети кредитора за реално претърпените от него вреди, а целяла неоснователно обогатяване. Уговорката в чл. 12, ал. 1 от договора пречела на кредитополучателя предварително да прецени икономическите последици от сключване на договора и прехвърляла риска при промяна в курса лев/евро върху потребителя изцяло. Твърди се неравноправност на клаузата по чл. 12, ал. 1 по смисъла на чл. 143, ал. 1, вр. чл. 143, ал. 2, т. 19 и 20 от ЗЗП. Направено е искане за уважаване на исковите

претенции и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът подава отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Възразява се, че настоящото производство е образувано от ищеца въпреки забраната за злоупотреба с право, доколкото между страните е имало и друг договор за потребителски кредит, а ищцата на една и съща дата е подала отделни искиви молби за образуване на отделни производства, а не на едно, въпреки че е поискала прогласяването на двата договора за нищожни при идентични искания. Предвид това се твърди, че за настоящото производство на ищцата не се дължат разноски. Посочва се, че в договора ясно е посочен размерът на ГПР и по какъв начин е формиран, като същият отговарял на максималния праг, предвиден в ЗПК. ГЛП също била фиксирано уговорен за целия срок на договора. Възразява се срещу твърденията на ищцата за размера на ГПР, като се посочва, че същият е мотивиран от срока за връщане на сумата и условията за разсрочено плащане. Относно неустойката се посочва, че ищцата е имала възможност да обмисли ангажимента си по договора, както и да извърши отказ от него. Неустойката е имала предварително определен начален и краен момент, също фиксирани за срока на договора. Относно клаузата на чл. 12 от договора се посочва, че уговорката е равнопоставена и съобразена с политическата и икономическата обстановка. Направено е искане за отхвърляне на исковите претенции и присъждане на сторените по делото разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира, че е сезиран с съединени при условията на евентуалност искиве с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 и 3 от ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1, вр. чл. 143 от ЗЗП.

В тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: сключването на договор за кредит със соченото в исковата молба съдържание, който противоречи на императивни норми на закона и добрите нрави, и е сключен при предварително и едностранно определено от кредитора съдържание на клаузите на ГПР и ГЛП, а по евентуалните искиве - наличието на посочените клаузи, които се намират в противоречие с императивни норми на закона, имат неравноправен характер

и противоречат на добрите нрави.

В доказателствена тежест на ответника е да установи възраженията си, както и че не са налице визираните пороци и оспорените уговорки в договора са индивидуално уговорени между страните.

Във връзка с изложеното и като съобрази направените от ищеца доказателствени искания и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 23.05.2024 от 9.00 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ОТДЕЛЯ КАТО БЕЗСПОРНИ И НЕНУЖДАЕЩИ СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА, че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № 747081/07.10.2022 г. с описаното в исковата молба съдържание, по силата на който на ищеца е отпусната заемна сума от 1300,00 лева, която е трябвало да бъде върната на 23 вноски.

ДОПУСКА събирането на представените с исковата молба писмени доказателства.

На основание чл. 146 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекто-доклада по делото, като те могат да вземат становище по него, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

ПРЕПИС от отговора на ответника, ведно с приложенията към него, да се връчи на ищеца, който може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ ПОСТИГАНЕ НА СПОГОДБА.

В тази връзка указва на страните, че могат да ползват медиация за уреждане на спора. Към Софийския районен съд действа ЦЕНТЪР ПО МЕДИАЦИЯ, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно, в който случай на ищеца ще му бъде възстановена половината внесена държавна такса, а ответникът ще си спести евентуалното плащане на разноски при уважаване на иска. Центърът по медиация се намира

на бул. „Цар Борис III“ № 54. Повече информация можете да получите на тел. 02 /895 54 23 от 9,00 до 17 часа, пишете и на ел. адрес: spogodbi@src-bg.org.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____